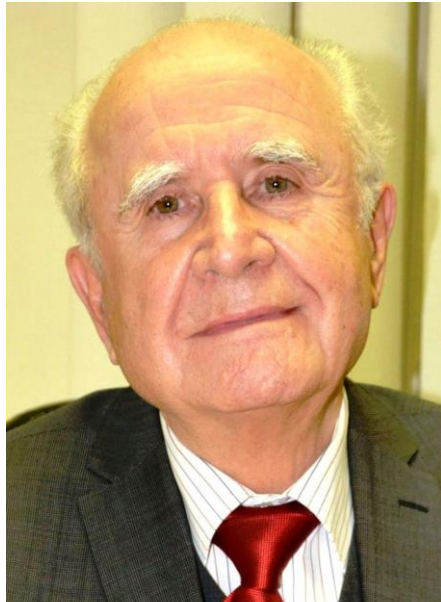

Demokratikus tudomány...

Az MTA honlapján **Trump és a tudomány** címen olvasható lapszemle, amelyben „mértékadó tudományos, illetve tudományos-ismeretterjesztő fórumok” írásait idézik. Többek között a Scientific American néhány címét közlik: „A National Labsnál fokozódik az aggodalom a klímakutatás jövőjét illetően – a kutatók kijelentik, nem fogják hagyni, hogy a munkájukba és eredményeikbe beavatkozzanak”. „Aki a tényeket támadja, a demokráciát támadja – Olyan időkben, amikor a tények nem számítanak, és a tudomány szájkosarat kap, az amerikai demokrácia a valódi vesztes”. Járosi Mártont az Energiapolitika 2000 Társulat elnökét kérdezte a Présház Hírportál.

2017. március 28,

- Elnök úr, a Széchenyi István alapította tudós testület a pártpolitikával szemben a tudomány tisztaságát védi. A Legnagyobb Magyar valószínűleg büszke lenne erre.

- Szerintem nem bölcs dolog ilyen testület honlapján olyan nem tudományos híreket közzé tenni, amely a világ első superhatalmának vezetőjét igyekszik lejáratni, miközben a hírekben hivatkozott „tudományos tények” is erősen vitathatóak. A klímaváltozás okán a széndioxid-hisztériát alátámasztó tudósokkal szemben sok tudós vitatja a széndioxid klímaváltozásra gyakorolt hatását. Ezt bizonyítja az is, hogy Dr. Richard Lindzen, légkörkutató emeritus professzor petíciót küldött Trump USA-elnöknek azzal a felszólítással, hogy lépjen ki az ENSZ-klímavédelmi megállapodásból, amint ezt kampánya során ígérte. A petíciót több mint 300 jelentős tudós, illetve szakember írta alá, számtalan szakterület képviselőiként, a világ minden tájáról, köztük magyarok is. Ez nem olvasható az MTA honlapján, a hazai médiafelületeken is alig jelent meg.

Sokatmondó az MTA közlemény által idézett megállapítás: „Aki a tényeket támadja, a demokráciát támadja – Olyan időkben, amikor a tények nem számítanak”. Sajnos a valódi tények ma tényleg nem számítanak, sőt nem is ismerhetők meg, mert már azokat is a demokrácia szabályai szerint készítik. Ezeket a „demokratikus tényeket” közvetíti a világmedia, ezzel manipulálják, félemlítik meg a megfelelő ismeretekkel nem rendelkező tömegeket. Tapasztalati tény, hogy melegszik a bolygó, de nem bizonyított tudományos tény, hogy ehhez köze van a széndioxidnak. A klímaváltozást a levegő széndioxid tartalma gyakorlatilag nem befolyásolja. A széndioxid nem szennyezi a levegőt, ez a földi élet egyik nélkülözhetetlen feltétele. A hivatalosan

támogatott és terjesztett széndioxid-alapú klímahisztéria nem tudományos tévedésen alapul, hanem tudatosan kidolgozott megtévesztési kampányról van szó. Az is tény, hogy amikor füstölgő kéményekkel szemléltetik a széndioxid kibocsátást, az nem más, mint az emberek szándékos becsapása. A széndioxid ugyanis színtelen, szagtalan, tökéletesen átlátszó, és ezért láthatatlan gáz. A széndioxid-hisztériára alapozott „klímavédelem” értelmetlen és hatástalan szélmalomharc a természet működése ellen, amelynek során, globális szinten a környezetterhelés nem csökken, inkább növekszik. Klímavédelem helyett alkalmazkodásra, életmódváltozásra lenne szükség.

- A klímavédelem a közbeszédben rokonértelműjévé lett a környezetvédelemnek. Szinte azzal azonosítják. A zöld mozgalmaknak is ideológiájává vált. A párizsi klímakonferencián is ez történt. Ez a politikai látszategység bomladozik?

- A növekedés hatáira vonatkozó szakmai felismerések felerősítették az emberiség lelkiismeretére hivatkozó környezetvédő mozgalmakat, szakmai ideológiát adtak számukra. Sajnálatos, hogy ezek a nemes törekvések is egyre inkább a globális hatalmi manipuláció áldozataivá válnak. A környezetért őszintén, jóhiszeműen aggódó állampolgárok szimpátiáját, jelentős részben az ál-civil zöld szervezetek közreműködésével és a média hathatós támogatásával, a közösség életszínvonalát kedvezőtlenül befolyásoló (energia)politika szolgálatába állították. A környezetvédelem, a zöld energia a „média-energiapolitizálás” fő témájává vált. A zöldek politikaformáló tényezőkké váltak Európában és hazánkban is, és ebben szerepet játszik a tudatlanság.

Tény, hogy az emberiség hatalmas mértékben károsítja a természetet, szennyezi a környezetet, a talajt, a levegőt és az élővizeket, de ennek semmi köze a klímaváltozáshoz. A klímapolitika valójában elfedi azt az alapvető ok-okozati összefüggést, ami a természeti folyamatokba való emberi beavatkozás és annak következményei között fennáll. Hogy ez így elfajulhatott, abban szerepet játszik a tudatlanság. Így jutunk el az energiaellátás alapproblémáihoz. Minden energiaátalakítás entrópia-növekedéssel, a rendezetlenség fokozódásával, veszteséggel jár. Az energetika természeti környezetre gyakorolt hatása a megtermelt és felhasznált energia mennyiségétől, és nem az energiaforrás fajtájától függ. Az őskáoszról létrejött/hozott rendezett világot a civilizációs hajtóanyag, az energia előállítás (átalakítása) elhasználja, tönkreteszi, a fejlődésnek nevezett folyamat a rendezettségéből a rendezetlenség felé halad; ha így folytatódik, a világ menthetetlen, de az élet nevében üzemeltetni kell. Ez civilizációnk paradoxonja. Az emberiség fennmaradásához társadalmi tudatváltozásra, a jelenleginél etikusabb emberi magatartásra, globális paradigmaváltásra lenne szükség. A tudománynak is ezt kellene segíteni.

- Hírek szerint április 22-én, a Föld napján „Felvonulás a tudományért” jelszóval utcára vonulnak az amerikai kutatók, hogy a Trump-kormányzatnak a tudomány eredményeit kétségbe vonó intézkedései ellen tiltakozzanak. Szervezik más államokban is az utcai tiltakozást?

- Remélem, hogy a magyar tudósok nem csatlakoznak. A modern demokráciákban az utcai demonstrációknak politikai kérdésekben van helye. A szakmai-tudományos kérdéseket tudományos műhelyekben, az egyetemeken, akadémiákon kellene

politikamentesen tárgyilagosan megvitatni. Sajnos azonban a globalista világunkban a politika mindenhová behatol, a politika és a tudományosság teljesen összekeveredett. A finanszírozás révén a szakmai „civil” szervezetek is egyre inkább a politika szolgálóleányaivá válnak, egyes esetekben a globális politikai háttérhatalom hozza őket létre a politikájának alátámasztására. Jól szemlélteti ezt a friss hazai példa: a Paksnak adott zöld jelzés óta szaporodnak a „szakmai- tudományos” rendezvények. Reméltem, hogy az uniós „döntés” után, nem kezdődik előlről a Paks körüli hisztéria. Sajnos úgy látszik, hogy „fokozódik”.

Példaként említhetem, hogy egy extrém „Intézet” hirdette meg az „Energiaforradalom vagy Paks? Mivel világítunk 20 év múlva?” című rendezvényt. Honlapjukon olvasható küldetésükben hazánkról(!) ezt írják: „Nincsenek valós válaszaink a mindent átható globalizáció kihívásaira, nem találjuk igazi helyünket és lehetőségeinket Európában, és szenvedünk a régóta kísértő gazdasági válság szorításában.” A program szerint a Paks II. fejlesztéssel és a hazai energiafogyasztás körüli kérdések komplex feltárásáról beszélgettek. Megvizsgálták, mit tanulhatunk azoktól az országoktól, akik „jobban állnak a megújuló energetika terjedésében”. Már a rendezvény címe is félrevezető provokáció. Azt a látszatot kelti, mintha a hazai villanytermelési kapacitás fejlesztésével volna időnk várni. Sajnos nincs, mivel a legközelebbi jövőről van szó, már jelenleg is késében vagyunk. A látszatviták, a bizonytalanság hamis érzetének elhintésével és napirenden tartásával csak nehezítik a cselekvést, amelynek a feltételei most végre adottak. Felmerül a kérdés: miért van ilyen rendezvényekre szükség, amikor végre cselekedni kellene az elfogadott Nemzeti Energia Stratégia és parlamenti döntés szerint? Kinek az érdekét szolgálja ez? Szerintem nem a nemzetét. A hozzáértőknek ehhez nem szabad asszisztálni, ezeket az álrendezvényeket nem szabadna legitimálni. Ez az eset is arra hívja fel a figyelmet, hogy nem kielégítő a nemzeti energiapolitika nyilvános kormányzati és civil szakmai kommunikációja: átengedjük a teret az epigonoknak. A kommunikációs ipar felerősíti, többségi véleményeknek igyekszik feltüntetni az epigonok hangját. Sajnos nem eredménytelenül. Elég átnézni a napilapokat, a fontos vidéki újságokat, megnézni a sajtószemléket. Ezekben a „többségi látszat” érvényesül. A „hírportálokról” már nem is beszélve.

Hol vannak, mit csinálnak a valódi hazai civil szakmai szervezetek? Az igen drága, gyakran többnapos, kellemes, szakmai belterjes konferenciák üzenetei gyakorlatilag nem kerülnek a médianyilvánosságba. A civil szakmai szervezetek nem hallatják hangjukat, nem törekszenek a médianyilvánosságra, pedig a mai „demokratikus” világban sajnos ez az alapvető harcmódor. Ha bölcsen hallgatunk, akkor nem tudunk hatni. A mesterségesen kialakított és gondosan ápolat „demokratikus tudatlanság” ellen természettudományos felvilágosítással kellene felvenni a küzdelmet. Itt az ideje, hogy a védekező pozícióból offenzívába menjünk át. Újjá kellene szervezni a nemzeti Tudományos Ismeretterjesztő Társulatot (TIT). Ingyenes, természettudományos hetilapot kellene kiadni, műsorokat készíteni a közmédiában, összejöveteleket szervezni szerte az országban. Iskolákban, közösségi létesítményekben.